

Abessinía.

Italiameinn hafa tikið Dessie, harum er ekki longur ívi. Men tá teir skrölaðu um, at teir týsdagin í hesi vikuni — sjálvan föðingardag Roms — skuldu taka höfuðsstaðin, Addis Abeba, rann mangum manni í huga, tá Týskurin á sinni breggjandi av, at hann ein ásettan dag skuldi eta morgunmat í París — ein vón, ið brast. Ikki eydnaðist tað heldur Italiamonnum at koma fram til Addis Abeba og enn minni at taka hann.

Abessinía hefur nú so gott sum alt herfólk sitt liggjandi uttanum hövuðsstaðin, og har fer óivað at flóta nógv blóð, áðrenn hann verður tikin. Tað er ein stóruspurningur, um Italiameinn ikki hava verið ov ágrytnir; tí teir eru komnir so langt inn í landið nú uppá so stutta tíð, at tað hefur verið teim ógjörlikt at fingið eitt trygt samband í lag millum herin og heimlandið.

Dessie hava Italiameinn, sum áður sagt tikið, men harafturímóti hava teir ikki enn tikið Harrar og fleiri aðrar býir, sum teir áður hava breggja sær av. Stjórnin í Abessinía stendur enn í sambandi við hesar býir.

Hin enski umboðsmaðurin í Addis Abeba ættar sær ikki at rýma haðani, tá Italiameinn herja á býin. Hann hefur fingið sær hópin av vatni og mati inn á konsulatíð og sigur seg at hava húsarúmd og proviant til 3000 útlendingar í fleiri mánaðir.

Abessiniska ríkisstjórnin sigur, at tokan av hövuðsstaðnum skal vera Italiamonnum hart hoyggj at draga, og at teir eru forir fyrri, sjálvt um teir missa býin, at halda kríggjð gangandi meir enn hálvt ár afturat. Tíðindini frá krígunum teir seinastu dagararnar siga, at hetta ikki er bert skról. Abessiníameinn gjordu nú eina náttúra álop á Dessie. Tað eydnaðist at oyðileggja hitt italiska flágvuplássid uttanfyrri býin og ein hóp av bumbuflágvumaskinum. — Hetta siga Italiameinn at vera ósatt.

Eisini eitt álop á eitt italiskt herlið á víðum velli eydnaðist teim væl.

Táid børn gera mat . . .

Ein danskur blikksmiður fekk um dagirnir av at vita, at tað ikki altíð er gott, táid smábørn hjálpa móður at stákast í køkinum.

Sum hann sat og át dögurð, fekk hann ilt í hálsin og vildi kvalast. Tað hjálpti einki, at konan dukaði honum millum herðarnar, og hon var tí noyð at senda boð eftir sjúkrabili at koya hann á hospitalið. Kom-in hagar, var hann næstan kvaldur og hann blóðið innan í hálsinum. Læknarnir fátáðu ikki hvat ið bilti manninum. Ikki fyrr enn um kveldið kundu teir siga hvat ársákin var.

Tað vísti seg nevnluga, at eitt av børnunum hevði hjálpt móðir at koka matin: Tað hevði tikið nakrar blikkstumpar og koyrt í

Basarur.

Tá tað er givið okkum loyvi til tess, er ættanin at halda basar komandi ólavssøku í Havn fyrri Sjómansheiminum í Havn. Saman við basarinum verða burturlutan, tombola eydnuhjól o. a. Vit undirskrivaðu loyva okkum herið at heita á fólk í øllum Føroyum við hon um at hjálpa til at styðja Sjómansheimið, so at tað kann verða fært til at halda fram við arbeiði sínum. Gávur av øllum slegum kunnu verða sendar til ein og hvønn okkara.

Tórshavn, 25. mars 1936.

Virðingarsamt

Basarkomitéin fyrri Sjómansheimið:

Frú próst Dahl. Sigríð Christiansen. Petrine Nicholajsen. Magnine Hansen. Anna Eidesgaard. Johanne Restorff. Poulene Christiansen. Else Rubeksen. Louise Højgaard. Rasmine Rubeksen. Poulene Joensen. Jensine Olsen. Hansine Rein. Anna Sofie Mohr. Soffie Arge. Lina Rein. Maria Hansen. Christina Johansen. Mathea Rubeksen. Frk. Helena Djurhuus. Frú Mina Zachariassen. Elisabeth Weihe. Elisabeth Christiansen. Frk. Henriette Hansen. Frú Thomine Joensen. Caroline Hejnese. Frk. Helene Bærentsen. Frú Sanna av Skarði. Simona Niclasen. Frk. Lorenze Kragesten. Frú Poulene Jensen. Ragnhild Clementsen. Elisabeth Jacobsen. Helene Mortensen. Helga Rubeksen. Edil Djurhuus. Dagmar Johansen. Johanna Jensen. Anna Ellingsgaard. Frk. Elsebeth Mortensen. Tórshavn. Ingrid Mortensen. Maia Mortensen. Argjum. Frk. Ingeborg Jacobsen. Frk. Jensine Jacobsen. Anna Sofie Højsted. Hvalvík. Frú Elia Gregersen. eldra. Syðrugøtu. Ragnhild Simonsen. Gøtugjógv. Frk. Helga Christiansen. Nordragøtu. Frú Hansine Højgaard. Olivia Andreasen. Håsum. Louise Joensen. Frk. Marie Jacobsen. Hósvík. Frú Elisabeth Olsen. Marie Jacobsen. Skála. Sigga M. Poulsen. Kunoy. Frk. Hansine Samuelsen. Hansine Andreasen. Vík. Elisabeth Joensen. Frú Anna Helene Eldevig. Elduvík. Frk. Simona Johannessen. Hvannasund. Lærarinna M. Clementsen. Skávoy. Frú Elisabeth Mørk. Sandvík. Frk. Kristine Skaalum. Sanna Vest. Hvalbæ. Maria Bech. Kristene Dam. Porkeri. Edith Mikkelsen. Edith Dahl. Mariane Næs. Vágur. Poulene Jensen. Elisabeth Vestergaard. Sunnhæ. Frú Henriette Nolsøe. Poulene Højgaard. Elisabeth Eliassen. Trongisvágur. Karen Tausen. Fámjin. Sigga Rasmussen. Dagmar Joensen (hús). Maria Samuelsen. Miðvág. Frk. Sigríð Joensen. Ragnhild Johannessen. Oyndarfirði. Maren Petersen. Maria Petersen. Mykladal. Martine Joensen. Sofie Nielsen. Frú Margrethe Nielsen. Sandavágur. Nicololine Simonsen. Magdalene Haraldsen. Vestmanna. Anna Danielsen. Solmundarfirði. Louise Højgaard. Karlina Højgaard. Jana Højgaard. Rituvík. Sanna Absalonsen. Frk. Edith Petersen. Viðareidi. Frú Sanna Joensen. Olivia Joensen. Frú Marie Petersen. Klaksvík. Rasmussen. Jómsdóir. Fugloy. Frk. Sigríð Johannessen. Frú Lena Jacobsen. Tøftum. Jona Johannessen. Nes. Julie Petersen. Johanne Marie Jacobsen. Fuglafirði. Susanne Johansen. Frk. Maren Rasmussen. Strendur. Sanna Joensen, Gjógv.

PANTING

Tað verður her gjort kunnugt, at pantifútin hefur góðkent, at eftirstöður av kaminreinsan fyrri apríl, juli og október ársfjórðingar 1934 og árið 1935 verða inneihentið við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra ávaring.

Tórshavnar býráð, 24. apríl 1936.

grýtuna og ein av teimum var tað ið kom at standa fastur í hálsi pápan.

Hetta var ov herskin biti — sjálvt fyrri ein blikksmið.

Edward Mortensen,

f. 5. septbr. 1898 — d. 14. apríl í ár.

Arbeiðarnir hava mist ein av sínum trúgvu feløgum.

3. páskadag á morni andaðist Edward Mortensen — Edward í Kálgarðinum.

Harra Mortensen var ein av okkara trúgvastu partamonnum. Hann hevði á lívi sínum beiskar dagar. Lívsins harða lagna hevði lært hann, at okkara núverandi samfelagsskipan ikki gav arbeiðarafjöldini tær sømdir og ta vörnd, sum henni so harðliga tørvar. Sum táur hevði hann kent, hvussu sárt og nívað tað mangan fellur honum, ið ærukærur er og gjarna vil bera hövdið sum fríur og virður samfelagsborgari, men má uppliva at verða tveittur á skuggasíðuna, út í sjúkdóm og arbeiðisloysi, ið hjá okkum týðir tað

sama sum at vera merktur sum ólukkudýr.

Honum brann tí í sál og hjarta ein livandi trá eftir at vera við til at linna og broyta hitt sociala órættvísið. Hann tók tí livandi lut í tí socialistiska stríðnum, stríðnum fyrri at reisa arbeiðarafjöldina og veita henni frí og góð kor, full menniskjarrættindi.

Sum ungur hevði hann einki at daga uppá uttan sít handaverk. Í hesum arbeiði fekk hann lívsvarugt mein. Hann óvtók seg. Ryggurin gekk fyrri. Hetta brek var fleiri ferðir við at gera enda á honum. Hann lá í áravís sjúkurl, her uppi og niðri á ríkishospitalinum. Eina langa tíð var allur undir kroppurin deyður — og sýntist deyðin tá einans at vera ein tífarspurningur — men lívsviljin var sterkari enn deyðin. Hann kom upp aftur av seingini og gjørdist so frægur, at hann kundi taka lut í lættligum starvi.

Arbeiðarafjöldin valdi hann í stjórni Fylkingar og inn í sóknarstýrið — og tað sá nú út til at hann var konin yvir tað ringasta. Men so varð ikki. Ein ringlívra og nýrasjúka legði hann knappliga á bœru, tók hann burtur

frá tveimum smágentum. Konan var deyð fyrri nøkrum árum síðani — og sita soleiðis tær báðar smágenturnar nú uttan fæðir og móður.

Vit hava mist ein trúgvan partamann og ein góðan vin.

Vit takka fyrri trúskapin og vinarlagið og lýsa fríð yvir minnið.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.

Onsdag: Bibeltime.

Torsdag Kl. 6.: Mindsteafdelingen. Kl. 8. Ungdomsafdelingen.

Fredag: Yngsteafdelingen.

Børnehaven er aaben hver Søndag.

Frelsens hær.

Søndagens Møder:

Kl. 10 1/2: Hellighedsmede.

Kl. 2: Søndagsskole.

Kl. 8: Frelsensmøde.

Alle er velkomne.

Statstilskud.

Við seinasta fari frættu vit úr Keypmannahavn:

»Socialministeriet har meddelt K. F. U. M.s Børnehaven, Thors-havn, Gødkendelse til at modtage Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 420 af 30. Juni 1919.

Eina ferð enn!

Nakað herfyri varð sett forboð fyrri at sykla úti á Reyni og til vissar tíðir eisini út eftir koyrukajuni. Hetta forboð var uppá sít pláss, tað verður neyvan tvídráttur um. Og tað hjálpti merkiligt nokk eisini í fyrstuni; politíið var ágrýtið at ansa eftir — og er tað fyrri so vítt enn, hvat ið viðfukur kajuni. Nú kann vera, at tað ikki er nakað lættfært arbeiði at ansa eftir »poikunum« á syklei í teim smølu, krókutu gotunum úti á Reyni, men tað kann mangan dagin tykjust, sum smádreingirnir høvdu kosið sær júst hetta pláss til »syklubana« og stundum sæst eisini vaksið fólk ríða hjólhestin á hesum leiðum. Hetta er keðiligt fyrri okkum, á Reyninum búgva, tí, sum áður sagt, forboðið var pákravt. Eg skrivi ikki hetta við tí f mentu, at politíið skal taka sær harðligt av hesum syklistunum; men tá eg ikki sjálvur minnst markini, so liggur tað nær fyrri at hugsa, at summir av syklistunum eisini hava gloymt tey, ella kanska enn verri — teir kunnu hava gloymt, at her ræður forboð. — Tað er tí mítt ynskji, og her munu tey flestu á Reyni vera í parti við mær, at politíið einaferð enn kunngjordi, hvat ið loyvt varð fólk at sykla, og hvat tað var teim forboðið. Forboðið átti at verið kunngjort við fóstum gøtuuppsløgum, so fólk altíð høvdi tað fyrri eygum.

Reyna-maður.

Radio.

Nú fer at vera nakað síðani, lurtarafelagið í Havn gav nevndini ta uppgávu at royna at beina fyrri óljóði frá motorum og ymsum øðrum, sum hefur verið okkum lurtarum stórus meinbogi. Men lítil ella eingin munur er enn at merkja; tí loyvi eg mær at spyrja: Hevur nevndin avrikað nakað av hesum arbeiði, ella nær fer hon fyrri álvára í holt við tað? — Tað er ikki stuttligt, tá ein væntar at hoyra nakað interessant, at noyðast at fara frá aftur apparatunum sum maður, ið kemur av torvheiði.

Limur.

Saltfiskaprisur.

Okkum er komið fyrri oyrá, at reiðararnir hava ásett saltfiskaprisin (stóran fisk) til 34 oyr. pr. kg. Fyri hin stórsta fiskin (45—50 á skpd.) er prisurin 38 oyr.

Føroya Fólkaháskúli.

Til summarskeið skúlans hava nú 11 gentur meldað seg. Skúlin byrjar 1. maí, so enn er tíð at tekna seg.

Skandinavisk londini

eru nú farin at samráðast um at fáa sær ein felags »ferðamanna-pening«. Hetta vildi verið ógvuliga hent fyrri ferðafólk.

Av misgávum

er komið at standa 24. ístaðinfyrri 25. apríl á forsiðuni.

Dyr „Dagblaðsins“.

Eg halda, at eg havi sæð nakað í bløðunum um, at »Dagblaðið« hevði biðið »Dimmalætting« um at koma at sópa fyrri durum tess, tá ið hon var liðug við sínar egnu.

Ikki so at skilja, tað rakar ikki meg, hvussu skjótt L. S. kann verða liðugur at sópa fyrri sínum durum, so at hann kann taka fatt í »skotinum«, har »Dagblaðið« hefur til húsa; men eg haldi, at um tað ikki verður nakað skjótt, so skuldi »Dagblaðið« fingið sær onkran annan til at gjort tað arbeiðið, tí har sær ræðuligt út: ein stórusøskudungi beint fyrri durumum, ymsastadni sær ein raka upp úr dunganum eitt horn av einum kassa, tromina av eini tunnu, honkina av eini kurv — alt hetta hefur upprunaliga verið til at gøymt øskuna f; men við tíðini er tað ið umskift soleiðis, at fløtini haraftur ímóti nú eru gøymt í øskuni.

Sum áður sagt, so rakar tað einki meg; men ta er at siga, at um nú L. S. skuldi vamlast at fari undir henda køst at reinsa — hvat eg haldi vera givið — so skuldi onkur annar, sum kanska feldi seg líka nær til tað, tikið sær um reiggj og fingið hann burtur.

Er tað so, at tað er kommunan, ið eigur henda køst, so haldi eg, hon skuldi fingið hann burtur sum skjólast, tí har sær »aldeilis ræðuligt« út!

X.